

ORĘDOWNIK**URZĘDOWY**

Adres: Drukarnia
Centralna, Śrem.

powiatu śremskiego.

Telefony:
nr. 110 i 120.

Prenumerata: miesięcznie 2,20 zł. Cena pojedynczego numeru 30 g. Ogłoszenia: 20 g. za wiersz nonparelowy 1 łamowy lub jego miejsce.

Wychodzi w środy i soboty. Wydawca: Drukarnia Centralna w Śremie. Odpowiedzialni: za dział urzędowy — podpisujący za dział nieurzędowy: Eryk Średzki w Śremie.

Dział urzędowy.**Spis****obwodów oględzin trychin pow. śremskiego.**

L. b.	Nazwa obwodu	Miejscowości	a) nazwisko ogl. trychin a) „ zastępcy
1.	Borgowo	Borgowo, Ostrowo, Grzymysław, Pysząca, Wojtostwo	a) Piasecki, Ostrowo b) Seidelowa, Olsza
2.	Olsza	Olsza, Bystrzek, Łęg, Sosnowiec, Binkowo Chrząstowo, Łęzek, Dobczyn	a) Seidelowa, Olsza b) Piasecki, Ostrowo
3.	Mchy	Mchy, Ługi, Włosciejewki, Włosciejewice, Międzybórz, Charłub Sebestianowo i Brzóstownia	a) Jędrzejczak, Mchy b) Dziasek, Chwałkowo
4.	Chwałkowo	Chwałkowo, Kołacin i Chaliny	a) Dziasek, Chwałkowo b) Jędrzejczak, Mchy
5.	Konarzyce	Konarzyce, Konarskie, Jarosławki, Obreda, Srocze-wo, Zaborowo, Józefowo, Zawory i Kielczyn	a) Pankowski, Konarzyce b) Szukowski, Zakrzewice
6.	Zakrzewice	Zakrzewice, Zakrzewo, Kieczynek, Gogolewo, Gogolewko, Świączyn, Świączynek i Dębniak	a) Szukowski, Zakrzewice b) Pankowski, Konarzyce
7.	Książ	Radoszkowo i Książek z folwarkami	a) Malchowicz, Książ b) Jędrzejczak, Mchy
8.	Zwola	Zwola, Grodzewo, Biały Gościniec, Dąbrowa, Mateuszewo	a) Berger, Zwola b) Sławiński, Mechlin
9.	Śrem	Mechlin, Kawcze, Luciny i Kaleje	a) Sławiński, Śrem ulica Poznańska b) Skrzypczyński Zbrudzewo
10.	Zbrudzewo	Zbrudzewo, Tesiny, Niesłabin, Radunek i Grobelka	a) Skrzypczyński Zbrudzewo b) Sławiński, Mechlin
11.	Radzewo	Radzewo, Radzewice, Mieczewo, Trzykonemłyn, Świątniki, Rogalin, Orkowo, Czmoniec	a) b) Skrzypczak, Bnin
12.	Bnin	Bnin, Konarskie, Błażewo, Błażewko, Biernatki, Czmoń, Dębiec i Prus nowo	a) Skrzypczak, Bnin b)
13.	Kórnik	Czołowo gm. Prowent, Skrzyńki, Mościenice Dziecmierowo	a) Głowinska, Kórnik b)

L. b.	Nazwa obwodu	Miejscowości	a) nazwisko ogł. trychin a) „ zastępcy
14.	Kromolice	Kromolice, Pierzcho, Runowo, Celestynowo	a) b) Głowinska, Kórnik
15.	Krzyżanowo	Krzyżanowo, Błociszewo, Marianowo, Grabianowo, Rakówka, Pucółowo, Manieczki, Szymanowo, Gaj, Barbarki i Psarskie	a) Tomaszewski, Krzyżanowo b) Adamczyk, Brodnica
16.	Brodnica	Brodnica, Żurawiec, Kopyta, Chaławy, Piotrowo, Szoldry, Rogaczewo, Sucharzewo, Zakrzewek, Sulejewo folw. Sulejewo, Brodniczka i Żabno	a) Adamczyk, Brodnica b) Migiel, Ludwikowo
17.	Ludwikowo	Ludwikowo, Jaszkowo, Góra, Boreczek, Przylepki, Górka, Esterpole, Tworzykewo i Krajkowo leśn.	a) Migiel, Ludwikowo a) Adamczyk, Brodnica
18.	Pecna	Pecna, Ilówiec, Konstantynowo, Grzybno, Ogieniewo i Ilówiec wielki	a) Reich, Pecna b) Rohr, Drużyna
19.	Drużyna	Drużyna, Nowinki, Borkowice, Krosno, Krosinko	a) Rohr, Drużyna b) Reich, Pecna
20.	Żabinko	Żabinko, Baranowo, Baranówko, Krajkowo i Sowinki	a) b) Rohr, Drużyna
21.	Mosina wiejski	Sowiniec, Mosinka, Budzyń, Ludwikowo, Jezioro, Pożegowo, Rogalinek, Sasinowo i Niwka	a) Owsiany, Mosina b) Cieślewicz, Mosina
22.	Bodzyniewo	Bodzyniewo, Nochowo, Hkrobacz, Nochówko, Marszewo, Kadzewo, Wirginowo, Pelczyn, Gawrony, Międzychód, Pinka, Szelaż, Melpin, Mórka, Jeleńczewo	a) Jankowski, Bodzyniewo b) Włodarczakowa, Masłowo
23.	Dolsk wiejski	Kotowo, Lubiatowo, Lubiatówko, Jaskółki, Podrzekta, Ostrowieczko i Ostrowieczno	a) Kowalski, Dolsk b) Karaś, Małachowo
24.	Małachowo	Małachowo, Księginki, Gaj, Tworzymirki, Kunowo, Szczodrochowo, Radoszyn, Mszczyczyn, Gajewo, Pokrzywnica, Studzianna, Ziomek, Brzeńnica, Orliniec, Lipówka	a) Karaś, Małachowo b) Kowalski, Dolsk
25.	Masłowo	Masłowo, Drzonek, Wieszczyczyn, Rusocin, Nowiec, Nowieczek, Kadzyń, Błażewo, Maliny, Feliksewo, Wygoda, Trąbinek	a) Włodarczakowa, Masłowo b) Jankowski, Bodzyniewo
26.	Daszewice	Daszewice, Komionki, Bórowiec, Szczytniki, Koninko, Szczodrochowo, Świątniczki, Żerniki, Robakowo, Gądk, Dachowa i Jarvski	a) Brukwicki, Daszewice b)

Powyżej nowo podzielone obwody ogłędzin trychin obowiązują od dnia 1 stycznia 1928 r. do których to obwodów polecam się ściśle zastosować.

P. P. sołtysi i przełożeni obszarów dworskich podadzą powyższe do ogólnej wiadomości w sposób na miejscu przyjęty.

Śrem, dnia 17 grudnia 1927 r.

L. dz. 10943/27. 4.

STAROSTA
Wilczek.

Okólnik Nr. 212.

Celem usunięcia rozbieżności przy obliczaniu podatku dochodowego od dochodu z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podaje poniżej do wiadomości i stosowania - zgodnie z okólnikiem Ministerstwa Skarbu z dn. 7. XI. b. r. L. D. V. 725/2 - główne zasady ustawowe, obowiązujące w tym względzie.

W szczególności pamiętać należy, że:

1) dochód z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, podlegający opodatkowaniu w drodze potrącenia przez służbodawców przy wypłacie, stanowią - w rozumieniu

ustawy wszelkiego rodzaju i jakkolwiek bądź nazwę noszące wynagrodzenia, łączne z wszystkimi dodatkami, jakie pracownik uzyskuje od służbodawcy z tytułu swego stosunku służbowego lub z tytułu najmu pracy. Niezaliczają się więc do kategorii dochodów z uposażeń służbowych wynagrodzenia, wypłacane za wykonaną pracę osobom, które w stosunku do wypłacającego wynagrodzenie nie pozostają w zależności służbowej. Dochody takie podlegają opodatkowaniu wedle Dz. I. ustawy o państw. pod. doch., jako dochody z zajęć zarobkowych;

2) za podstawę do ustalenia stopy procentowej miarodajnej do obliczenia podatku od wynagrodzenia, przypadającego do wypłaty za pewien okres

czasu (kwartał, miesiąc lub tydzień, zależnie od umowy czy też zwyczaju), przyjmuje się wysokość tego wynagrodzenia, obliczoną w stosunku rocznym;

- 3) za podstawę do ustalenia stopy procentowej podatku od podatkowego wynagrodzenia perjodycznego, którego wypłata następuje w ciągu miesiąca już po dokonaniu wypłaty stałego uposażenia przyjmuje się obliczoną w stosunku rocznym sumę wypłaconego już wynagrodzenia stałego i tegoż wynagrodzenia dodatkowego;
- 4) w celu ustalenia stopy procentowej, miarodajnej do obliczenia podatku od jednorazowego wynagrodzenia (remuneracji, zapomogi i t. p.), dolicza się to jednorazowe wynagrodzenia do sumy ostatniego perjodycznego wynagrodzenia, obliczonego w stosunku rocznym;
- 5) podatek od dochodów z uposażeń służbowych pobiera się drogą potrącenia przez służbodawców przy każdorazowej wypłacie. Zaliczki na pobory służbowe nie uważa się za wypłatę uposażenia.

Przykłady:

ad. p. 2)

W dniu 1 lipca 1927 r. wypłaca się pracownikowi miesięczne uposażenie za lipiec w kwocie . 600 zł.

Wysokość tego uposażenia, obliczona w stosunku rocznym (600×12) wynosi . . 7 200 zł.

Stopa procentowa od dochodu 7.200 zł. w/g skali (art. 111) wynosi $3,4\%$, służbodawca potrąca zatem przy wypłacie wspomnianych 600 zł. podatek w kwocie . . . 20 zł. 40 gr.

ad. p. 3).

Temu samemu pracownikowi wypłaca się w dniu 31 lipca 1927 r. dodatkowe perjodyczne wynagrodzenie (np. wynagrodzenie za pełnienie funkcji nadzorczych w instytucji nadzorowanej przez Państwo) w kwocie . 200 zł.

Celem obliczenia stopy procentowej podatku od tego dodatkowego wynagrodzenia przyjmuje się wypłacone już 1 lipca 600 zł. plus wypłacone 31 lipca 200 zł., razem 800 zł. $\times 12 = 9.600$ zł., od której to kwoty w/g skali (art. 111) przypada stopa procentowa $4,1\%$.

Służbodawca winien jest potrącić od wynagrodzenia dodatkowego, wypłaconego w dniu 31 lipca podatek w kwocie ($4,1\%$ od 200 zł.) 8,20 zł.

ad. p. 4)

Pracownikowi, który w dniu 1 sierpnia 1927 r. pobrał miesięczne wynagrodzenie na sierpień w wysokości 550.-zł. wypłaca się w dniu 15 sierpnia 1927 r. jednorazowe wynagrodzenie (remunerację, zapomogę i t. p. w wysokości 300 zł.

Celem obliczenia stopy procentowej od wspomnianego wynagrodzenia jednorazowego przyjmuje się wypłacone w dniu 1 sierpnia wynagrodzenie 550 zł., obliczone w stosunku rocznym (550×12), t. j. 6 600 zł. do którego dodaje się jednorazowe wynagrodzenie 300 zł., co stanowi razem . . . 6 900.-zł. od której to kwoty stopa procentowa w/g skali art. 111 wynosi - $3,4\%$.

Zatem podatek od jednorazowego wynagrodzenia 300 zł. wynosić będzie $3,4\%$ tej kwoty t. j. 10. 20 zł.

ad. p. 5)

Pracownik dobiera tytułem wynagrodzenia płacę miesięczną w wysokości 500 zł., a nadto od dokonanych przez niego transakcji (np. handlowych) prowizję w wysokości 10% obliczaną i wypłacaną ostatniego dnia każdego kwartału, z tem, że każdego miesiąca może mu być wypłacana na jego żądanie zaliczka na tę prowizję.

Podatek od wynagrodzenia miesięcznego w kwocie 500 zł. oblicza się i potrąca w każdym miesiącu w dniu wypłaty w sposób przedstawiony w przykładzie ad p. 2). o ile zaś chodzi o prowizję, oblicza się i potrąca podatek dopiero w ostatnim dniu kwartału, mimo, że w poszczególnych miesiącach kwartału pracownik pobierał zaliczki na prowizję.

Obliczenie podatku od prowizji.

Wysokość ostatniego perjodycznego wynagrodzenia w stosunku rocznym wynosi (500×12) . 6000 zł.

Wysokość prowizji wypłacanej w ostatnim dniu kwartału wynosi 1 000 zł., czyli w stosunku rocznym ($1\,000 \times 4$) . . . 4 000 zł.
razem: 10 000 zł.

Stopa procentowa od rocznego dochodu 10 000 zł. w/g skali art. 111 wynosi $-4,3\%$, zatem podatek od omawianej prowizji 1 000 zł. wynosić będzie $4,3\%$ tej kwoty t. j. 43 zł.

Naczelnik Wydziału:

(--) Robaczewski.

Śrem, dnia 19. XII 1927 r.

L. dz. 11827/27

Starosta

Wilczek

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 3 grudnia 1927 r.

o prawie łowieckim.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustaw (Dz. U. R. P. № 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

(Ciąg dalszy)

Rozdział III.

O ochronie łowiectwa.

1. O kartach łowieckich.

Art. 25. Nie wolno polować bez posiadania karty łowieckiej, wydanej przez właściwą władzę. Karta łowiecka ma zawierać oznaczenie czasu jej ważności oraz wymienienie osoby uprawnionej do polowania.

Karty łowieckie wydaje się na okresy: czternastodniowy, jednoroczny i trzyletni, przyczem dwa ostatnie okresy liczy się od dnia pierwszego marca.

Art. 26. Uprawnieni do polowania winni w czasie polowania mieć kartę łowiecką przy sobie.

Art. 27. Karty łowieckie wydaje się osobom uprawnionym do polowania z tytułu posiadania obwodu łowieckiego własnego, z tytułu wzięcia polowania w dzierżawę lub też z tytułu uzyskania pisemnego zezwolenia właściciela lub dzierżawcy polowania. Czas ważności pisemnego zezwolenia należy w niem oznaczyć.

Właściciel lub dzierżawca polowania może wydać taką ilość pisemnych zezwoleń, aby na każdego posiadacza zezwolenia przypadało co najmniej pięćdziesiąt hektarów powierzchni obwodu łowieckiego.

Art. 28. Wydania karty łowieckiej należy odmówić osobom:

1) które nie czynią zadość warunkom potrzebnym do uzyskania pozwolenia na broń.

2) które w ciągu ostatnich lat dziesięciu były karane za popełnienie zbrodni lub występku pochodzącego z chęci zysku;

3) które w ciągu ostatnich lat pięciu były karane z mocy artykułów 77—79 rozporządzenia niniejszego.

Art. 29. Wydania karty łowieckiej można odmówić osobom, które w ciągu ostatnich lat pięciu były karane z mocy artykułów 75 i 76 rozporządzenia niniejszego.

Art. 30. Jeżeli po wydaniu karty łowieckiej wyjdą najaw okoliczności wyszczególnione w art. 28, kartę łowiecką należy unieważnić i odebrać, można zaś to uczynić, gdy wyjdą najaw okoliczności, wyszczególnione w art. 29.

Art. 31. Jeżeli dzierżawca polowania nie może otrzymać karty łowieckiej lub zostanie jej pozbawiony, umowę dzierżawną należy uznać za rozwiązaną z winy dzierżawcy.

Art. 32. Cudzoziemiec posiadający zezwolenie na pobyt w Polsce na czas nie krótszy od jednego roku może otrzymać kartę łowiecką narówni z obywatelem polskim.

Cudzoziemiec posiadający zezwolenie na pobyt w Polsce krótszy od jednego roku może otrzymać kartę łowiecką za poręczeniem obywatela polskiego, który sam posiada warunki do uzyskania takiej karty. Władzą właściwą do wydania karty łowieckiej cudzoziemcowi w tym wypadku jest władza właściwa dla poręczyciela.

Poręczyciel odpowiada majątkowo za grzywny nałożone na cudzoziemca za przekroczenia przewidziane w rozporządzeniu niniejszem.

Minister Rolnictwa może wydać kartę łowiecką cudzoziemcowi bez poręczenia obywatela polskiego.

Dla przedstawicieli państw obcych oraz członków dyplomatycznych misyj zagranicznych legitymacja, wydana przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych zastępuje kartę łowiecką.

Postanowienia powyższe stosuje się z zastrzeżeniem wzajemności.

Art. 33. Karty łowieckie wydają starostowie tych powiatów, w których osoby ubiegające się o wydanie kart i uprawnione do polowania zamieszkują.

Karty łowieckie ważne są na obszarze całego Państwa.

Formę kart łowieckich ustali Minister Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 34. Za wydanie kart łowieckich pobiera się, oprócz opłat stemplowych przewidzianych w przepisach obowiązujących, za kartę czternastodniową złotych dwa, za kartę roczną złotych dziesięć i za kartę trzyletnią złotych trzydzieści. Opłaty te wpływają na dochód Ministerstwa Rolnictwa.

Funkcjonariusze zarządu lasów państwowych otrzymują karty łowieckie bezpłatnie.

2. O ochronie polowania.

Art. 35. Nie wolno nikomu chodzić ze strzelbą lub innymi narzędziami do łowienia zwierzyny po

cudzych gruntach, jeżeli nie stanowią one obwodu łowieckiego, na którym chodzącemu służy polowanie.

Przepis powyższy nie stosuje się do tych przedstawicieli władzy państwowej, którzy w myśl przepisów obowiązujących winni być przy spełnianiu swych czynności uzbrojeni w broń palną, a przebywają w obwodzie łowieckim w charakterze urzędowym.

Art. 36. Uprawniony do polowania może zatrzymać cudzego psa, myśliwskiego włączającego się w obwodzie łowieckim; w razie zatrzymania psa winien zawiadomić właściciela, jeśli zaś nie zna jego adresu, zarząd gminy, na której obszarze pies został zatrzymany.

W razie odebrania psa przez właściciela uprawniony do polowania może żądać zwrotu kosztów utrzymania psa i wynagrodzenia szkód wyrządzonych przez psa w obwodzie łowieckim.

Za psy myśliwskie uważać należy: psy legawe, gończe, harty, jamniki, foksterjery, tropowce (posokowce), płochacze (spaniele), a także inne psy używane do polowań na niedźwiedzie i na dziki.

Art. 37. Uprawniony do polowania może zabijać psy niemyśliwskie i koty włączające się w obwodzie łowieckim w odległości nie bliższej niż trzydzieści metrów od zabudowań gospodarskich lub trzydzieści metrów od drogi publicznej.

Art. 38. Uprawnienia przewidziane w artykułach 36 i 37 służą również właścicielowi gruntu, nieuprawnionemu do użytkowania polowania samodzielnie, na obszarze jego gruntu.

Art. 39. Psów znajdujących się przy ich właścicielach lub domownikach właścicieli nie uważa się za psy włączające się.

Art. 40. Podbieranie jaj, wybieranie piskląt i niszczenie gniazd ptaków jest wzbronione. Przepis ten nie dotyczy jaj i gniazd ptaków wymienionych w art. 50.

3. O niedozwolonych sposobach łowienia zwierząt.

Art. 41. Zabrania się łowienia zwierząt przy pomocy trutek, wnyków, samostrzałów dołów-ostrokółów, lepu, ziarna rozmoczonego w spirytusie, żelaz, potrzasków, siideł, pułapek i innych podobnych środków.

Czyni się wyjątek co do zwierząt wymienionych w art. 50 i co do zwierząt uznanych z mocy przepisów prawa rybackiego za szkodliwe dla rybołówstwa, które to zwierzęta wolno chwycić w żelaza, potrzaski, siidla i pułapki, jak również co do łowienia zwierząt dla celów naukowych i hodowlanych, przewidzianego w ustępie trzecim art. 51.

4. O ograniczeniach polowania i o czasie ochronnym.

Art. 42. Zabrania się polować podczas nabożeństwa w niedzielę i uroczyste święta w odległości mniejszej niż dwa kilometry od świątyń.

Art. 43. Nie wolno polować w odległości mniejszej niż sto metrów od cudzych zabudowań mieszkalnych, jak również na cmentarzach.

Art. 44. Nie wolno polować na przelotne ptactwo łowne na wybrzeżu morskim w pasie kilometrowej szerokości.

Art. 45. Zabrania się polować z chartami lub psami gończymi w obwodzie łowieckim mniejszym od dwu tysięcy hektarów.

Art. 46. Połowanie na łosie byki, a w województwach lwowskim i stanisławowskim na jeleniebyki dopuszczalne jest jedynie w obwodach łowieckich o powierzchni co najmniej tysiąca hektarów.

Art. 47. Nie wolno polować w czasie między zachodem a wschodem słońca. Wyjątek stanowi polowanie na słonki w czasie ciagu, na głąszce i cietrzewie w czasie toku, na łosie i jelenie na rykowski, na kaczki na zlotach i przelotach oraz na dziki, wilki lisy i wydry na czatach.

Art. 48. Zabrania się polować na żubry, bobry, kozice, świstaki, na samice i cielęta: łosia jelenia, daniela, na sarny-kozy i kozłeta, na niedźwiedzie od niedźwiedziątek, na głąszce-kury, bażanty-kury, czarne bociany oraz w województwach: pomorskiem, poznańskim, warszawskim, łódzkim, kieleckim, lubelskim, krakowskim, lwowskim, tarnopolskim, i stanisławowskim na cietrzewie-kury.

Za cielęta: łosia, jelenia, daniela, i kozłeta sarny uważa się młode zwierzęta tych gatunków w czasie do końca lutego następnego roku po ich urodzeniu.

Art. 49. Zabrania się polować w czasie niżej oznaczonym (czas ochronny) na zwierzęta następujące:

łosie-byki	w czasie	od 15 grudnia do 31 sierpnia,
jelenie-byki daniela-ro-gacze	" "	od 1 listopada do 31 sierpnia,
sarny-kozy		
w województwach po-znańskim i pomor-skiem	" "	od 1 stycznia do 15 maja
w województwach zaś pozostałych	" "	od 1 lutego do 20 kwietnia,
zające-szaraki		
w województwach po-znańskim i pomor-skiem	" "	od 15 stycznia do 30 września
w województwach zaś pozostałych	" "	do 1 lutego do 30 września,
zające-bielaki	" "	od 15 lutego do 31 październ.
borsuki	" "	od 1 grudnia do 31 sierpnia,
wiewiórki	" "	od 1 marca do 31 październ.
głąszcze-koguty	" "	od 15 maja do 15 marca,
cietrzewie-koguty	" "	od 1 czerwca do 15 sierpnia,
cietrzewie-kury		
w województwa wi-leńskim, nowo-gródzkim, biało-śtokiem, pole-skiem, i wołyńskim	" "	od 15 września do 15 sierpnia,
jarząbki	" "	od 1 lutego do 15 sierpnia,
pardwy	" "	od 1 lutego do 15 sierpnia,
bażanty-koguty	" "	od 1 lutego do 31 sierpnia,

kuropatwy

w województwach wi-leńskim, nowo-gródzkim, białosto-ckim, poleskiem i wołyńskim " " od 1 listopada
do 31 sierpnia,

w województwach zaś pozostałych " " od 1 grudnia
do 31 sierpnia,

przepiórki " " od przyłotu
do 31 sierpnia,

słonki " " od 15 maja
do 15 sierpnia,

bataljony " " od 1 czerwca
do 10 lipca,

dzikie kaczory " " od 1 czerwca,
do 10 lipca,

dzikie kaczki (samice i młode) oraz inne ptac-two wodne i błotne " " od 1 marca
do 10 lipca,

dzikie łabędzie i dzikie gęsi " " od 15 maja
do 31 lipca,

dropie, dropie-kamionki (strepy), dzikie go-łębie, drozdy, kwiczo-ły, paszkoły " " od 1 lutego
do 15 sierpnia,

ptaki krukowate i dra-pieżne z wyjątkiem ja-strzębi-gołębiarzy kro-gulców, wron i srok " " od 1 lutego
do 15 sierpnia.

Art. 50. Przez cały rok wolno polować na: wilki, wydry, kuny domowe (kamionki), tchórze, gro-mostaje, łasice, króliki, jastrzębie-gołębiarze, krogółce, sroki i wrony oraz podbierać jaja, wybierać pisklęta i niszczyć gniazda wymienionych ptaków.

Zwierzęta wymienione w ustępie poprzednim może zabijać i chwycić każdy na własnym gruncie w obrębie swojej zagrody i bezpośrednim jej są-siedztwie aż do stu metrów odległości od zabudowań.

Art. 51. Rada Ministrów na wniosek Ministra Rolnictwa może wprowadzić w drodze rozporządze-nia czas ochronny dla dzików.

Minister Rolnictwa może w drodze rozporzą-dzenia na oznaczony w nim okres czasu na ob-szarze całego Państwa lub jego części:

a) rozszerzać czas ochronny dla zwierząt wymienionych w art. 49;

b) zabraniać całkowicie polowania na niektóre ze zwierząt wymienionych w art. 49.

c) zezwalać na polowanie na zwierzęta wymie-nione w art. 48 z wyjątkiem żubra i bobra;

d) zezwalać na używanie środków zakazanych artykułem 41 w celu zwalczania zwierząt wymie-nionych w art. 50;

e) wprowadzać czas ochronny dla nieźdzwiedzi rysi i żbików, lisów kun leśnych (tumaków), norek i orłów.

Nadto Minister Rolnictwa może:

a) w drodze rozporządzenia wprowadzać czas ochronny dla zwierząt uznanych na podstawie ustę-pu ostatniego art. 1 za zwierzęta łowne;

b) zezwalać na odstrzał zwierząt wymienionych w art. 49 albo ich łowienie środkami nieraniącymi

w każdym czasie dla celów naukowych lub hodowlanych.

Uprawnienia zawarte w punktach a), d), i e) ustępu drugiego oraz w odniesieniu do sarni - kóz uprawnienie zawarte w punkcie c) tegoż ustępu Minister Rolnictwa może w drodze rozporządzenia przekazywać wojewodom.

Art. 52. Wojewoda ogłasza corocznie w grudniu w dzienniku urzędowym wykaz czasów ochronnych obowiązujących w roku następnym.

Art. 53. Po upływie dziesięciu dni od rozpoczęcia czasu ochronnego sprzedawanie, kupowanie, przewożenie i przenoszenie objętej ochroną zwierzyny oraz świeżych skór tej zwierzyny, jak również podawanie takiej zwierzyny w jadłodajniach jest wzbronione.

Wyjątkowo można przewozić lub przenosić zwierzynę ze zwierzyńców i bażantarni, jeżeli się ma pisemne zaświadczenie ich właściciela, że zwierzyna stamtąd pochodzi, i w zaświadczeniu wskazano miejsce jej przeznaczenia.

5. O wprowadzeniu nowych gatunków zwierzyny.

Art. 54. Wprowadzanie w celu hodowli nowych gatunków zwierzyny wymaga zezwolenia Ministra Rolnictwa.

Rozdział IV.

O wynagrodzeniu szkód łowieckich i o ochronie od tych szkód.

1. O wynagradzaniu szkód wyrządzanych przez zwierzynę i szkód czynionych podczas polowania.

Art. 55. Szkody, wyrządzane w uprawach i plonach rolnych przez dziki, jelenie, daniela i sarny, obowiązany jest wynagradzać właściciel obwodu łowieckiego, w którym zwierzyna wyrządzająca szkodę ma przypuszczalnie swoją ostoję, lub dzierżawca, jeżeli polowanie w obwodzie łowieckim jest wypuszczone w dzierżawę.

Jeżeli zwierzyna wyrządzająca szkodę ma przypuszczalnie swoją ostoję w kilku obwodach łowieckich, właściciele (dzierżawcy) tych obwodów odpowiedzialną solidarnie.

Art. 56. Jeżeli zwierzęta wymienione w artykule poprzednim wyrządzające szkodę w uprawach i plonach rolnych mają swoją ostoję na gruntach nie wchodzących do obwodu łowieckiego, obowiązek wynagrodzenia szkody ciąży na właścicielach tych gruntów na zasadach art. 55.

Art. 57. Uprawniony do polowania ma obowiązek wynagradzania szkód uczynionych przy wykonywaniu polowania przez niego samego, przez jego gości, służbę i najemników.

Art. 58. Jeżeli poszkodowany chce wynagrodzenia szkody dochodzić, winien w ciągu dni trzech po jej dostrzeżeniu żądanie wynagrodzenia zgłosić obowiązkanemu do wynagrodzenia oraz wójtowi (naczelnikowi, sołtyśowi) gminy, w której granicach leży grunt z wyrządzoną w uprawach i plonach rolnych szkodą.

Art. 59. Wójt, otrzymawszy zgłoszenie, winien przed upływem następnych trzech dni wdrożyć postępowanie ugodowe, wzywając strony do urzędu gminnego na dzień następny i skłaniać je do zawarcia ugody. Jeżeli ugoda w dniu tym lub w ciągu dalszych trzech dni zawarcia nie zostanie, wójt stwierdzi bezskuteczność postępowania ugodowego i przekaże sprawę natychmiast przewodniczącemu sądu rozjemczego do spraw o wynagradzanie szkód łowieckich.

Art. 60. Sąd rozjemczy do spraw o wynagradzanie szkód łowieckich składa się z przewodniczącego oraz z dwóch członków wybranych po jednym przez każdą stronę.

Przewodniczącego sądu rozjemczego oraz niezbędną ilość zastępców przewodniczącego w miarę potrzeby dla każdej gminy mianuje na lat trzy starosta na wniosek wydziału powiatowego. Przewodniczący sądu rozjemczego i jego zastępcy winni być zaprzysiężeni przez starostę według rofy przewidzianej w przepisach obowiązujących dla sędziów.

Zastępcy pełnią obowiązki przewodniczącego kolejno, gdy przewodniczący z ważnych przyczyn obowiązków swoich wykonywać nie może.

Art. 61. Po otrzymaniu sprawy o wynagrodzenie szkody łowieckiej przewodniczący sądu rozjemczego wzywa obie strony do wyznaczenia w ciągu dni trzech po jednym przedstawicieli i zawiadamia zarazem o miejscu i czasie pierwszego zebrania sądu rozjemczego.

Jeżeli strona nie wyznaczy przedstawiciela lub ten się nie zgłosi, wyznaczy go przewodniczący.

Art. 62. Sąd rozjemczy niezwłocznie po pierwszym zebraniu się przeprowadzi zbadanie szkody na miejscu.

O czasie badania przewodniczący zawiadomi strony tak wcześnie, aby mogły być przy badaniu obecne.

Art. 63. Sąd rozjemczy przed wydaniem orzeczenia skłania strony do zawarcia ugody, jeżeli zaś ugoda nie nastąpi, orzeka według sumienia o istnieniu i rozmiarach szkody oraz o wysokości należnego wynagrodzenia. Sąd rozjemczy może przesłuchiwać świadków i biegłych bez przysięgi.

Gdy sąd rozjemczy uzna, iż przed nadejściem pory zbioru plonów nie można określić wysokości wynagrodzenia lub gdy którakolwiek ze stron domagać się będzie ustalenia tej wysokości dopiero z nadejściem pory powyższej, orzeczenie zapada jedynie co do istnienia i rozmiarów szkody, co zaś do wysokości szkody i należnego wynagrodzenia zostaje odłożone do nadejścia pory zbioru plonów.

Art. 64. Przewodniczący sądu rozjemczego lub jego czynny w sprawie zastępca nie może pozostawać do stron lub ich przedstawicieli w stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa aż do czwartego stopnia włącznie, przelężności lub zależności albo też być współnikiem przedsiębiorstwa lub gospodarstwa prywatnego jednej ze stron. Przewodniczący lub jego czynny w sprawie zastępca obowiązany jest z urzędu baczyć, czy przeszkoda powyższa nie zachodzi i w razie jej dostrzeżenia oddać przewodnictwo następnemu z kolei zastępcy, co do którego przeszkoda nie zachodzi.

Jeżeli przewodniczący lub jego czynny w sprawie zastępca z powodu przeszkody powyższej sam się nie wyłączy, może być wyłączony przez stronę.

Art. 65. Orzeczenie sądu rozjemczego zawierać będzie postanowienie o kosztach postępowania.

Do kosztów postępowania wliczyć można jedynie wydatki gotówką poczynione przez przewodniczącego na powiadomienie stron, na przejazd do miejsca szkody i na materiały pisemne oraz poczynione przez sąd na opłacenie biegłych, jeżeli sąd ich wzywał.

Art. 66. Jeżeli sąd rozjemczy nie stwierdzi szkody i wynagrodzenia nie przyzna, koszty postępowania poniesie strona domagająca się wynagrodzenia szkody.

Jeżeli sąd rozjemczy przyzna wynagrodzenie wyższe od danego w postępowaniu ugodowym, koszty postępowania poniesie strona obowiązana do wynagrodzenia.

Jeżeli sąd rozjemczy przyzna wynagrodzenie równe lub mniejsze od danego w postępowaniu ugodowym, koszty postępowania poniesie strona uprawniona do wynagrodzenia lub strony obie wedle orzeczenia sądu zależnie od okoliczności sprawy.

Jeżeli na skutek wezwania sądu strony zawrą ugodę na rozprawie, koszty postępowania poniosą po połowie.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Odpis.

kwartał III. 1927 r. Miejscowość ŚREM
powiat śremski i kościański.

Zestawienie cen na najważniejsze materiały i robociznę.

L.	Przedmiot	Jednostka	Cena na składzie: zł
Materiały:			
1.	Cegła zwyczajna,	1000 szt.	65,—
2.	Wapno palone,	50 klg.	2,50
3.	Cement,	100 klg.	14,—
4.	Piasek,	1 m ³	0,90
5.	Dzwigary,	100 klg.	55,—
6.	Drzewo ciesielskie kantowe rznięte	1 m ³	wiąz. 140,— belk. 180,—
7.	Drzewo stolarskie sosnowe,	1 m ³	200,—
8.	Blacha cynkowa,	1 klg.	2,30
9.	Blacha ocynkawana,	1 klg.	1,50
10.	Papa nr. 100	1 m ²	1,30
11.	Dachówka karpiówka,	1000 szt.	115,—
12.	Pokost,	1 klg.	3,20
13.	Szkło lagrowe 2 m/m.	1 m ²	6,00
Robocizna:			
1.	Przewóz materiałów kołmi za 1 tonę, 1000 klgr.)	1 klm.	2,00
2.	Murarz	za godz.	I. kl. 1,25 II. kl. 1,10
3.	Cieśla,	za godz.	I. kl. 1,25 II. kl. 1,10
4.	Robotnik niekwalifikowany	za godz.	0,70
5.	Blacharz	za godz.	1,30
6.	Ślusarz,	za godz.	1,30
7.	Dniówka furmanki jednokonnej	za 1 klm.	0,40
8.	" " dwukonnej	za 1 klm.	0,60

Śrem, dnia 15 grudnia 1927 r.

Powiatowa Komisja do badania cen budowlanych

1 Państw. Insp. Bud. 2 Urząd kolejowy. 3 Za Urząd Wojsk

(—) Szulc (—) Wietrzykowski (—) Szymański por.

Inspektor Budownictwa zaw. odc. drog. II kl.

Za zgodność odpisu

Śrem, dn. 19. grudnia 1927 r.

Szulc

Inspektor Budown.

Dział nieurzędowy.

Obelgę

rzucaną na pana Wojciecha Szczepańskiego
z Zabawy niniejszem odwołuję

W. Musiał, Chwałkowo

Inspektorat Szkolny Śrem.

Nakładem Spółki Pedagogicznej T. A. w Poznaniu ukazał się „Rocznik Szkolnictwa w Wielkopolsce” 1928 którego treść podana została w części nieurzędowej Dziennika Kuratorjum Okręgu Szkolnego Nr. 7 z dnia 1 grudnia 1927 r., strona 163.

Ze względu na pożyteczną treść „Rocznika” zarządzam nabycie go dla bibliotek szkolnych na rachunek kasy szkolnej. Do każdego rejonu płatniczego prześlę na ręce taką ilość egzemplarzy jaką jest ilość szkół w danym rejonie. Egzemplarz w płócienniej oprawie kosztuje 3,50 zł, którą kwotę w dniu odebrania poborów służbowych należy wręczyć pp. płatnikom za odbiorem pokwitowania. Równocześnie zwracam uwagę na kalendarz terminowy, umieszczony w „Roczniku” na stronie 18-tej 26-tej, który obowiązuje pp. nauczycieli (ki) od 1 stycznia 1928 r. począwszy.

Śrem, dnia 22 grudnia 1927.

SURDYK, insp. szkolny.

Inspektorat Szkolny Śrem.

Radom Szkolnym Miejscowem zwracam uwagę, że w sprawie wydzierżawienia roli szkolnej przysługującej kierownikom szkół i samoistnym nauczycielom nie decyduje sam ani sołtys gminy ani Rada gminna, **lecz tylko Rada Szkolna Miejscowa.** Z gruntu szkolnego ponad 1 ha 12 a winien odpowiedni kierownik szkoły płacić dzierżawę do kasy szkolnej. Dzierżawę z tego gruntu szkolnego ustala li tylko **Rada szkolna miejscowa.** O ile nie dojdzie do porozumienia między zainteresowanym kierownikiem szkoły a Radą szkolną miejscową wyznaczy **normę czynszu dzierżawnego** z roli szkolnej **Powiatowa Rada Szkolna.** Wszelkie zatem przeprowadzone kontrakty dotycz. dzierżawy roli szkolnej przez rady gminne, a nie przez w tym wypadku kompetentne Rady Szkolne Miejscowe są nielegalne. Rada Szkolna Powiatowa podobnych kontraktów dzierżawy, które uszczuplają dochody nauczycieli, **stanowczo** nie zatwierdzi.

Śrem, dnia 22 grudnia 1927.

SURDYK, insp. szkolny.

Przewodniczący Powiat. Rady Szkolnej.

Inspektorat Szkolny Śrem.

Upoważniam pp. kierowników (czki) szkół powszechnych w powiecie do oddania lokali szkolnych komitetowi miejscowemu Wychowania Fizycznego i Przygotowania Wojskowego, o ile w tym celu zgłosi się do nich wyznaczony przez władze wojskowe, oficer przysposobienia wojskowego wzgl. oficer instrukcyjny. W razie ewentl. uszkodzenia majątku szkolnego ze strony członków W. F. i P. W. należy bezzwłocznie donieść o tem Radzie Powiatowej W. F. i P. W. na ręce przewodniczącego Pana Starosty w Śremie.

Śrem, dnia 23 grudnia 1927 r.

SURDYK, insp. szkolny.

Na moim łowisku
w Pożegowie i Krosinku
wyłożyłem
TRUCIZNE
na drapieżniki
M. Perkiewicz, Ludwikowo
p. Mosina.

Wyprzedaż upadłościowa.

Należące do masy upadłościowej Seweryna Kaczmarka w Śremie, zapasy towarów jak: dewocjonalje, artykuły biurowe, obrazy, lisztwy do obrazów i inne, jak również urządzenie składowe: 2 szafy oszklone, 4 regały, i t. p. będą drogą przetargu za gotówkę sprzedane.

W tym celu wyznacza się termin sprzedaży na dzień

2 stycznia 1928 o godz. 11 przed poł.
w składzie przy ul. Kościuszki nr. 305 na
który chętnych kupna się zaprasza.

Obiekty można 1/2 godz. przed tem obejrzeć.

F. Maćkiewicz

zawiad. masy upadłościowej.

Formularze Funduszu Bezrobocia

Deklaracje składek za fizycznych
„ „ „ „ umysłowych
Zaświadczenie pracy
„ „ „ „ rodzinne

są na składzie

Drukarnia Centralna, Śrem

Duże
SPICHRZE I STAJNIE
wydzierżawię od zaraz lub później
w mojej posiadłości
w Śremie, ulica Mickiewicza 1.
Senftleben, Zaborowo
p. Książ

4 stare konie

ma do oddania tanio

Dom. Książek.

Ogłoszenie

Na terenie gminy Wyrzeka

wyłożona jest

TRUCIZNA

na wyłupienie drapieżników.

SAGOL

nie jest margaryną, w zupełności się nadaje do smarowania, gotowania i pieczenia i posiada smak masła naturalnego

Dostać można w lepszych składach masła i towarów kolonjalnych.